

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Ved Exellencen C. E. Rotwitts Ligbegængelse den 14de Februar 1860

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 5. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1860_1260-txt-shoot-idm171/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

denlige Omstændelser, borttog Hædermanden Motvitt under de første Skridt paa hans Hovdings-Vane, da troer jeg ingenlunde, det var for at afbryde hvad han var isærd med at begynde, men snarere, fordi Forsyns-Diet saae, at det krævedes endnu mere end ham var givet, eller dog gunstigere Omstændigheder, for at naae det Maal, han havde for Øie, og som alle ægte Dan-nemænd haabe, skal dog, med Guds Hjælp, opnaaes omsider.

I denne Betragtning har det heller ikke i mindste Maade kunnet rolke eller forvirre mig, Alt hvad der saa hidsig og hoirsigt er sagt af dem, der aabenbar dømt den hedengangne Hædermand ufort, og som desuden, saavidt jeg kunde skjønne, kun savnede og lastede hos ham det Samme, som vi laaser i den „gamle Bog“, at de, som var Store og Lærde og Kløge i deres egne Tanker, savnede og lastede hos ham, som dog var i allerhøieste Forstand „Folkets Mand“ og „Rigets Støtte“, ja kaldte det Grund nok til at styrte ham jo for, jo heller; thi om ham sagde de jo netop: ser, om Nogen af de Dverste eller af Pharisæerne har søgt Tro til ham, og denne Almue (eller

Menigmand), som ikke kender Loven, de er jo bund-satte!

Denne korte Proceß maatte nemlig hos mig vække endnu bedre Formodninger om Hædermandens Ret-ning og Bestræbelser, end jeg maaske ellers turde næ-ret; thi ligesom det fra Arildstid er lagt Skjoldun-gernes Stamsfader i Munden:

Det var hver Kongning at have til Sæd,
 Beskarne sine Lande og holde Fred,
 Og vide at gjøre sin Almue Gavn,
 For hvilkke han bar sit Kongensorn;

saaledes har jeg, hvor gammel jeg end er blevet, ei kunnet komme til bedre Forstand paa „Folkets Hjerne“ og „Rigets Marv“, end at det, til Hæde eller til Skam, altid er den „Almue“ eller „Menigmand“, hvis hele Verden er indskrænket til deres virkelige Fæderneland, som ikke kan bruge noget andet Sprog end deres eget Moderemaal, og som ikke kan ved-kjende sig nogen anden Lov end den Ligelighedens, Lømpelighedens og Billighedens Lov, som er indskrevet i Mennekets Hjerter, og er neppe dubbere indpræntet i noget Folke-Hjerter end i det Danske!

